

Massakren i Hebron

Massakren i Hebron i slutningen af februar gjorde ondt. På palæstinensere, jøder og kristne.

Det gør ondt, hver gang et menneskeliv dræbes i religionens navn. Det gør ondt, fordi massakren fandt sted i en helligdom – som både er helligsted for jøder, kristne og muslimer. Det gør ondt på de dræbte palæstinenserers pårørendes vegne. Og det gør også ondt at høre, at nogle isra-

elske teenagere har fået et nyt idol i gerningsmanden, Baruch Goldstein, den jødiske ekstremist, tilhænger af racisten Meir Kanane, der selv for et par år siden blev dræbt i New York.

Meir Kahanes to sønner har ført faderens arbejde videre i bevægelserne Kach og Kahane Chai (Kahnane Lever). I midten af marts måned bandlyste Israels regering disse to bevægelser og satte dem i

bås med Hisbollah, Jihad og Hamas – de militante palæstinensiske grupper. Israels regering har forbudt dannelsen af jødiske grupper med en tilsvarende politik og ideologi som de to Kahane-grupper.

På side 5 fortæller Bodil F. Skjøtt nærmere om følelserne i den jødiske verden 14 dage efter massakren.

Der er nok at bede om og for i Mellemøsten.